RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 103.580 van 14 februari 2002
in de zaak A. 110.637/VII-24.658.

In zake : de n.v. EURO-SILO,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. MALLIEN,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Meir 24

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. BERGÉ,
kantoor houdende te LEUVEN,
Predikherenstraat 20.

tussenkomende partij :

de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM),
gevestigd te MECHELEN,
Kanunnik De Deckerstraat 22-26.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. EURO-SILO op 24 september 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 18 juli 2001 waarbij haar verzoek, strekkende tot het bekomen van een toelating tot afwijking, overeenkomstig de bepalingen van afdeling 1.2.2. van titel II van het Vlarem, om een aantal van de in exploitatie zijnde PCB-houdende apparaten langer dan de voorgeschreven termijnen in gebruik te mogen houden, wordt geweigerd;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 december 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 januari 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. MALLIEN die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat S. RAEDSCHELDERS die, loco Advocaat J. BERGÉ verschijnt voor de verwerende partij en van Advocaten W. SLOSSE en T. GOOSSENS, die verschijnen voor de tussenkomende partij;

Gehoord het, behoudens wat de tussenkomst betreft, eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST ;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat met een verzoekschrift van 6 november 2001 de OVAM, in haar hoedanigheid van toezichthoudende overheid inzake het verwijderen en het reinigen van PCB-transformatoren, vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat dit verzoek kan worden ingewilligd;

2. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

- De n.v. EURO-SILO werd op 1 juni 2000 gevormd door de fusie van de n.v. GHENT GRAIN TERMINAL en de n.v. EURO-SILO. Ze exploiteert inrichtingen voor de opslag en overslag van granen en derivaten, op twee locaties in de Gentse haven, aan het Rodenhuizedok (de voormalige n.v. GHENT GRAIN TERMINAL) en het Alphonse Sifferdok (de voormalige n.v. EURO-SILO).

Op beide locaties zijn PCB-houdende transformatoren in gebruik.

Met een brief van 28 november 2000 laat de OVAM aan de verzoekende partij weten :

> "De in uw bedrijfsruimte aanwezige PCB-houdende apparaten en/of recipiënten zijn opgenomen in de inventaris van PCB-houdende apparaten, zoals bedoeld in artikel 2.7.0.2, §1 van VLAREM II. Eén of meerdere van deze apparaten en/of recipiënten werden gemeld met bouwjaar onbekend of daterend

van vóór 1971, wat impliceert dat de betreffende apparaten en/of recipiënten dienen gereinigd en/of verwijderd te worden vóór 31.12.2000".

De brief specificeert niet om welke apparaten het gaat, en verwijst voor de termijnen van reiniging en/of verwijdering naar artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2000 houdende vaststelling van het verwijderingsplan voor PCB-houdende apparaten en de daarin aanwezige PCB's.

- Met een brief van 8 december 2000 vraagt de verzoekende partij een afwijking van het verwijderingsplan, bij toepassing van artikel 8 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2000. Er wordt toelating gevraagd om de transformatoren te gebruiken tot eind 2010. De bedoeling is om door verschillende spoelingen met silicone-olie de PCB's in de apparaten beneden de toegelaten concentratie te brengen, zodat vervanging uiteindelijk wellicht niet meer nodig zal zijn.

De verzoekende partij laat weten vierentwintig transformatoren in gebruik te hebben; van de veertien apparaten op de locatie Sifferdok werd volgens de verzoekende partij met een brief van 15 januari 1991 melding gedaan aan het federale Ministerie van Volksgezondheid; de tien apparaten op de locatie Rodenhuizedok zouden eveneens zijn gemeld, maar daarvan worden geen documenten teruggevonden.

- Op 27 februari 2001 verleent de OVAM ongunstig advies over de aanvraag.

Aangenomen wordt dat de tien apparaten op de locatie Rodenhuizedok niet werden gemeld; ze zijn niet opgenomen in de inventaris van PCB-houdende apparaten (artikel 2.7.0.2, §1, van VLAREM II). Bijgevolg dienden ze verwijderd te zijn op 17 november 2000, dit bij toepassing van artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2000 houdende vaststelling van het verwijderingsplan voor PCB-houdende apparaten en de daarin aanwezige PCB's.

De apparaten op de locatie Sifferdok zijn wel opgenomen in de inventaris; ze voldoen wel aan de voorwaarden die artikel 8 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2000 stelt om een afwijking op de termijnen van artikel 2 te kunnen krijgen, maar toch wordt ongunstig geadviseerd:

"Overwegende dat het vervangen van PCB-olie door siliconenolie is toegestaan overeenkomstig artikel 5.12.0.2, §2, 4° van Vlarem II;
Overwegende dat artikel 4.8.0.4, §1 van Vlarem II stelt dat transformatoren waarvan de vloeistoffen meer dan 500 ppm PCB's bevatten mogen worden gereinigd mits o.m. wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:

- doel van de reiniging moet zijn het gehalte aan PCB's te verlagen tot minder dan 500 ppm, en zo mogelijk, tot maximaal 50 ppm;
- de vervangende vloeistof, die geen PCB's bevat, moet duidelijk minder risico's inhouden;
- de vervanging van de vloeistof mag de latere verwijdering van de PCB's niet in gevaar brengen;

Overwegende dat de PCB-olie reeds in 1996 werd vervangen door siliconen-olie; dat na vijf jaar van spoelen en verversen de siliconenolie nog steeds ca. 1% PCB's bevat; dat dit overeenkomt met een PCB-gehalte van 10.000 ppm; dat een dergelijk gehalte aan PCB's bezwaarlijk als 'zeer beperkt' kan worden omschreven;

Overwegende dat bij de jaarlijkse verversing van de olie telkens 16.946 kg PCB-houdende siliconenolie voor verwijdering moet worden afgevoerd; dat de NV EURO-SILO vraagt om, indien nodig, dergelijke jaarlijkse verversingen te mogen blijven uitvoeren tot in het jaar 2010; dat op deze manier een enorme hoeveelheid PCB-houdend afval wordt gecreëerd die op een gepaste manier moet worden verwijderd; dat een dergelijke werkwijze niet strookt met alle geldende principes rond het voorkomen van afvalstoffen;

Overwegende dat uit de praktijk al vaker is gebleken dat het reinigen van PCB-houdende apparaten, economisch gezien, niet rendabel is voor apparaten die werden gevuld met een PCB-olie; dat deze werkwijze wel aanvaardbare resultaten oplevert voor apparaten die werden gevuld met een (minerale) olie die werd verontreinigd door PCB's;

Overwegende dat er o.i. geen milieuhygiënische voordelen verbonden zijn aan het verlenen van afwijkingen voor de betrokken apparaten; dat een verlening van de gevraagde afwijking dus niet aangewezen is".

Op 15 maart 2001 verleent ook de afdeling milieuvergunningen een ongunstig advies. Zoals in het advies van de OVAM, wordt in het advies gesteld dat de tien apparaten op de locatie Rodenhuizedok niet zijn opgenomen in de inventaris, en dus reeds dienden verwijderd te zijn op 17 november 2000. Voor de apparaten op de locatie Sifferdok wordt gesteld:

"Overwegende dat de transformatoren met PCB-olie reeds in 1997 vervangen werden door silicone-olie; dat na bijna 4 jaar, eind 2000, de transformatoren gevuld zijn met silicone-olie verontreinigd met nog ± 1% PCB's; dat bijgevolg het halen van voormelde voorwaarde, het doel van minder dan 0,05 gewichtsprocenten en zo mogelijk maximaal 0,005 gewichtsprocenten PCB's onvoldoende gegarandeerd wordt".

Op 6 april 2001 adviseert tenslotte ook de gewestelijke milieuvergunningscommissie ongunstig, met dezelfde motivering als de afdeling milieuvergunningen.

- Met een brief van 9 juli 2001, nadat zij heeft vernomen dat de OVAM ongunstig heeft geadviseerd, bezorgt de verzoekende partij aan de OVAM enige verduidelijking bij haar aanvraag: de eerste spoeling in 1997 gebeurde met silicone-olie die nog PCB's bevatte, destijds de enige beschikbare silicone-olie; een

tweede spoeling begin 2001 gebeurde met PCB-vrije silicone-olie. Op basis van meetresultaten meent de verzoekende partij “na enkele spoelingen & verversingen, aan de gestelde norm te kunnen voldoen tegen 2010".

Met een tweede brief, van 19 juli 2001, bezorgt de verzoekende partij aan de OVAM volgend argument : indien men aan de hand van de meetresultaten van het aantal mg PCB’s per liter het totale gewicht aan PCB’s berekent voor de verschillende transformatoren (op de locatie Sifferdok), blijkt dat deze minder dan 1 kg PCB per apparaat bevatten, zodat ze pas op het einde van de gebruiksduur moeten verwijderd worden (artikel 12 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2001).

- Intussen, op 18 juli 2001, is reeds het bestreden besluit over de aanvraag genomen. De afwijking wordt geweigerd. De motivering luidt in essentie als volgt:

> “(...)
> Overwegende dat in onderhavige aanvraag de 14 PCB-houdende transformatoren op locatie EURO-SILO Sifferdok wél, en de 10 PCB-houdende transformatoren op locatie EURO-SILO Rodenhuizedok niet werden opgenomen in de inventaris van PCB-houdende apparaten zoals bedoeld in artikel 2.7.0.2, §1 van titel II van het Vlarem; dat dit echter verplicht wordt gesteld door artikel 4.8.0.1, 1° van titel II van het Vlarem :
> ‘Overeenkomstig de EG-Richtlijn 96/59/EG van 16 september 1996 betreffende de verwijdering van polychloorbifenylen en polychloorterfenylen (PCB's/PCT's) dient de houder:
> 1° uiterlijk op 1 januari 1999 aan de OVAM ten minste kennis te geven van:
> a) naam en adres van de houder;
> b) plaats en omschrijving van de PCB's bevattende apparaten die hij in zijn bezit heeft alsook de hoeveelheden PCB's in deze apparaten;
> c) de hoeveelheden PCB's die hij in zijn bezit heeft;
> d) de hoeveelheden gebruikte PCB's die hij in zijn bezit heeft;
> e) data en soorten behandeling of vervanging die worden uitgevoerd of overwogen;
> wanneer dergelijke kennisgeving eerder is gebeurd met toepassing van het koninklijk besluit van 9 juli 1986 tot reglementering van de stoffen en preparaten die polychloorbifenylen en polychloorterfenylen bevatten, worden daarbij de eventuele wijzigingen vermeld ten aanzien van deze vroegere kennisgeving’;
> dat de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest nog tot de datum van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van het verwijderingsplan voor PCB-houdende apparaten en de daarin aanwezige PCB’s, zijnde 17 mei 2000, nieuwe kennisgevingen heeft aanvaard zonder dat dit gevolgen had voor de betrokken apparaten;
> Overwegende dat bijgevolg de 10 PCB-houdende transformatoren op locatie EURO-SILO Rodenhuizedok overeenkomstig hogervermeld artikel 3 van het verwijderingsplan voor PCB-houdende apparaten uiterlijk op 17 november 2000 buiten gebruik dienden te worden gesteld; dat bovendien op deze verplichting geen afwijkingsmogelijkheid voorzien is;

Overwegende dat, inzake de 14 PCB-houdende transformatoren op locatie EURO-SILO Sifferdok, volgens artikel 8, § 2 van het voormelde verwijderingsplan de houders die meer dan 10 apparaten bezitten hun aanvraag tot afwijking vóór 31 december 2000 moesten indienen; dat de houder in onderhavige aanvraag meer dan 10 apparaten bezit en de aanvraag tot afwijking tijdig indiende;

(...)

Overwegende dat de aanvraag, in afwijking van artikel 8, §2 van het voormelde verwijderingsplan, geen individueel verwijderingsplan bevat voor de betrokken apparaten dat mag voorzien in een verlate reiniging en/of verwijdering van apparaten gebouwd vóór 1975 in ruil voor een vervroegde reiniging en/of verwijdering van apparaten gebouwd na 1975; dat integendeel een jaarlijkse spoeling en verversing met silicone-olie, teneinde het PCB-gehalte in de transformatoren jaarlijks te reduceren; dat wordt gevraagd de termijn om in regel te stellen te verlengen tot 2010 en de vervanging van de transformatoren enkel te laten gelden indien de toegelaten PCB-waarden niet bereikt worden;

Overwegende dat de voorgestelde methode is toegestaan overeenkomstig artikel 5.12.0.2, §2, 4° van titel II van het Vlarem :

‘het aflaten van de askarel-olie en/of het wegnemen van de buitenplaten (zogenaamde ontkuiping) mag uitsluitend gebeuren bij een daartoe vergunde firma; wegens mogelijke residuele PCB's of PCT's mag het hervullen niet gebeuren met gewone (brandbare) olie maar wel met bv. siliconenolie’;

dat hiertoe dient voldaan te zijn aan de voorwaarden vermeld in artikel 4.8.0.4, §1 van titel II van het Vlarem :

‘Transformatoren waarvan de vloeistoffen meer dan 0,05 gewichtsprocenten PCB's bevatten, mogen onder de volgende voorwaarden worden gereinigd:

1. doel van de reiniging moet zijn het gehalte aan PCB's te verlagen tot minder dan 0,05 gewichtsprocenten en, zo mogelijk, tot maximaal 0,005 gewichtsprocenten;
2. de vervangende vloeistof, die geen PCB's bevat, moet duidelijk minder risico's inhouden;
3. de vervanging van de vloeistof mag de latere verwijdering van de PCB's niet in gevaar brengen;
4. de etikettering van de transformator na reiniging moet worden vervangen door de etikettering als aangegeven in de bijlage 4.8 bij dit besluit’;

Overwegende dat de transformatoren met PCB-olie reeds in 1997 vervangen werden door silicone-olie; dat na bijna 4 jaar, eind 2000, de transformatoren gevuld zijn met silicone-olie verontreinigd met nog ± 1% PCB’s; dat bijgevolg het halen van voormelde voorwaarde, het doel van minder dan 0,05 gewichtsprocenten en zo mogelijk maximaal 0,005 gewichtsprocenten PCB’s onvoldoende gegarandeerd wordt;

Overwegende dat de bovenvermelde aanvraag om toelating tot afwijking voor in exploitatie zijnde PCB-houdende apparaten langer dan de voorgeschreven termijnen in gebruik te mogen houden, om de bovenvermelde redenen ongunstig dient te worden beoordeeld;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 2 van het voormelde verwijderingsplan, 7 van de 14 PCB-houdende transformatoren op locatie EURO-SILO Sifferdok in functie van het bouwjaar dienen te worden gereinigd en/of verwijderd vóór 31 december 2005; dat de overige 7 reeds dienden verwijderd vóór 31 december 2000; dat de aanvrager-exploitant deze 7 apparaten onmiddellijk dient te reinigen en/of verwijderen”;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat, vooraleer de middelen op hun ernst worden onderzocht, volgende toelichting relevant lijkt :

Het besluit van de Vlaamse regering van 24 maart 1998 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne voegde in Vlarem II een regeling in voor de verwijdering van PCB's. Bij toepassing van artikel 4.8.0.2, §1, eerste lid, moeten alle apparaten, en de daarin aanwezige PCB's, die overeenkomstig artikel 2.7.0.2, §1, moeten worden geïnventariseerd, uiterlijk op 31 december 2005 worden gereinigd en/of verwijderd. Het tweede lid van dezelfde paragraaf beperkt de mogelijke afwijking van de termijn (bij toepassing van de algemene afwijkingsmogelijkheid van artikel 1.2.2.1, §2, van Vlarem II) tot 31 december 2010.

Omdat deze termijn niet strookt met internationale verplichtingen, wordt de termijn voor een deel van de apparaten, afhankelijk van het bouwjaar ervan, ingekort. Dit gebeurt bij het besluit van de Vlaamse regering van 17 maart 2000 houdende vaststelling van het verwijderingsplan voor PCB-houdende apparaten en de daarin aanwezige PCB's. Artikel 2 beperkt de termijn. Artikel 3 bepaalt dat de apparaten waarvan geen kennis werd gegeven overeenkomstig artikel 4.8.0.1, §1, van Vlarem II, buiten gebruik moeten worden gesteld binnen zes maanden na de inwerkingtreding van het besluit. Artikel 6 stelt dat de termijn tussen het buiten gebruik stellen van een apparaat en de reiniging en/of verwijdering van dit apparaat niet meer dan zes maanden mag bedragen, behalve in het geval dat de houder kan aantonen dat de inrichtingen voor reiniging en/of verwijdering tijdelijk in de onmogelijkheid verkeren om apparaten te accepteren. De mogelijkheid van een afwijking op de termijnen bij toepassing van afdeling 1.2.2. van Vlarem II wordt opengelaten, maar wel beperkt door het opleggen van een aantal voorwaarden (artikel 8).

Van de veertien apparaten op de locatie Sifferdok werden er zeven gebouwd vóór 1971: de normale termijn voor reiniging en/of verwijdering ervan liep

tot 31 december 2000 (artikel 2, 1˚). Voor de zeven andere, gebouwd in 1975 of later, loopt de termijn voor verwijdering en/of reiniging ook zonder afwijking overeenkomstig artikel 2, 6˚ nog tot 31 december 2005. Voor de locatie Rodenhuizedok geeft de verzoekende partij een overzicht, dat destijds zou zijn opgesteld geweest voor de kennisgeving ingevolge het koninklijk besluit van 9 juli 1986, waarop enkel apparaten staan vermeld die zijn gebouwd in 1977 of later. De normale termijn voor verwijdering en/of reiniging zou ook hier 31 december 2005 zijn geweest. Evenwel betwist de verwerende partij en de tussenkomende partij dat voor deze apparaten de vereiste melding werd gedaan.

3.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel de schending aanvoert van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 1.2.2.1 van Vlarem II, en van "de motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur"; dat het eerste onderdeel dat slaat op de tien apparaten op de locatie Rodenhuizedok als volgt wordt geadstrueerd :

> "Zowel N.V. EURO SILO als N.V. GHENT GRAIN TERMINAL (voor de fusie van beide bedrijven in 1992) zijn in 1991 wettelijk overgegaan tot melding van de in exploitatie zijnde transformatoren die PCB-houdende vloeistoffen bevatten, overeenkomstig het KB van 9 juli 1986 tot reglementering van de stoffen en apparaten die polychloorbifenylen en polychloorterfenylen bevatten (...).
>
> Deze melding wordt door de gelaakte beslissing weliswaar erkend in hoofde van N.V. EURO-SILO voor wat betreft de locatie Sifferdok - en dit niettegenstaande OVAM deze melding dd. 15 januari 1991 niet heeft doorgekregen van de federale diensten van leefmilieu, eertijds bevoegd voor deze materie (!) - doch niet ten gunste van N.V. GHENT GRAIN TERMINAL (voor de fusie) voor wat betreft de locatie Rodenhuizedok.
>
> Zoals hiervoor reeds aangehaald, heeft de heer MOLLU van OVAM evenwel publiekelijk bevestigd dat er destijds heel wat informatietekorten en doorstromingsproblemen zijn geweest tussen de federale diensten voor leefmilieu en de OVAM met betrekking tot de verrichte meldingen van PCB-houdende toestellen, verricht overeenkomstig de bepalingen van het K.B. van 9 juli 1986 (zie ... verklaring van de milieucoördinator van N.V. EURO-SILO, naar aanleiding van een georganiseerde infosessie door ESCHER dd. 27 september 2000).
>
> In die omstandigheden, waarbij de bevoegde overheid (OVAM) zelf bevestigt dat zij geen zicht heeft op de volledigheid en/of accuraatheid van haar databestanden inzake eertijds gemelde transformatoren, kan geenszins de verklaring - op erewoord - van de heer Mark VAN DE WALLE dat ook de transformatoren van N.V. GHENT GRAIN TERMINAL destijds overeenkomstig het K.B. van 9 juli 1986 zijn gemeld aan de Cel leefmilieu van het Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu, genegeerd noch in vraag gesteld worden.
>
> Voorzover als nodig wordt er verwezen naar de dagvaarding in kort geding om de verklaring op erewoord van de heer Mark VAN DE WALLE onder eed te doen bevestigen, als getuige (...).

> Verzoekster heeft ook geenszins een wettelijke verplichting, zelfs niet een zorgvuldigheidsplicht, om dergelijke meldingsformulieren gedurende 10 jaar bij te houden.
>
> De bestreden beslissing mist dan ook feitelijke grondslag in de mate dat zij de 10 PCB-houdende transformatoren op de locatie Rodenhuizedok beschouwt als zijnde 'niet gemeld' en daaruit besluit dat de betreffende toestellen buiten gebruik dienden te worden gesteld uiterlijk op 17 november 2000, én dat hiervoor geen afwijkingsmogelijkheid geldt";

dat het tweede onderdeel betrekking heeft op de motivering dat met de voorgestelde methode het halen van "het doel van minder dan 0,05 gewichtsprocenten en zo mogelijk maximaal 0,005 gewichtsprocenten PCB's onvoldoende gegarandeerd wordt" en dus alleen relevant is voor de locatie aan het Sifferdok; dat de verzoekende partij betoogt dat de adviezen van de OVAM en van de afdeling milieuvergunningen, waarin wordt geconcludeerd dat de bestaande transformatoren niet door spoeling kunnen worden gebracht tot een PCB-concentratie die wettelijk aanvaardbaar is, met name onder de 500 ppm, worden tegengesproken "door de analyseresultaten die verzoekster bij brieven dd. 9 en 19 juli aan OVAM heeft meegedeeld (...) en waaruit immers blijkt dat na een nieuwe (tweede) spoeling, thans met PCB-vrije siliconenolie, de resultaten (concentratiedaling aan PCB-gehalte met 89,4 %) van die aard zijn dat niet in redelijkheid kan worden betwist dat het PCB-gehalte in de betreffende transformatoren kan teruggebracht worden onder de norm van 500 ppm tegen eind 2010", dat het bestreden besluit dan ook onjuist stelt dat het halen van minder dan 0,05 gewichtsprocenten "onvoldoende gegarandeerd wordt", dat immers "de bovenvermelde analyseresultaten en de laatst uitgevoerde spoelingen (...) (precies) wijzen (...) op het tegendeel, ja zelfs het behalen van de bovenvermelde norm"; dat zij de motivering ook misleidend acht, waar wordt gesteld

> "Overwegende dat de transformatoren met PCB-olie reeds in 1997 vervangen werden door silicone-olie; dat na bijna 4 jaar, eind 2000, de transformatoren gevuld zijn met silicone-olie verontreinigd met nog ± 1% PCB's";

dat zij desbetreffend doet gelden wat volgt :

> "Hierbij wordt echter bewust niet vermeld, om niet te zeggen 'genegeerd', dat sedert de vervanging van de PCB-olie in 1997 er nog maar één nieuwe spoeling heeft plaatsgevonden: integendeel tot wat de bestreden beslissing laat uitschijnen zijn er sedert de vervanging van de PCB-olie in 1997 (eerste spoeling) geen herhaalde, bijvoorbeeld jaarlijkse, spoelingen geweest. De nieuwe - tweede en derde - spoelingen dateren van resp. begin 2001 en september 2001.
>
> Een en ander is uiteraard perfect te begrijpen, nu het concrete verwijderingsplan inzake PCB's door de Vlaamse regering pas bij besluit van 17 maart 2000 werd vastgesteld (B.S., 17 mei 2000) en door OVAM aan de betrokken bedrijven is meegedeeld geworden per brief van 28 november 2000.

Anderzijds werd het huidige hoofdstuk 4.8. (verwijdering van PCB's en PCT's) van VLAREM II reeds ingevoerd bij besluit van de Vlaamse regering van 24 maart 1998 (in werking getreden op 30 april 1998) zodat verzoekster diende te anticiperen op de toekomstige wettelijke verplichtingen.

Verzoekster stelt dan ook vast dat enerzijds de reiniging van transformatoren, waarbij het PCB-gehalte van de vloeistoffen tot minder dan 500 ppm wordt teruggebracht, een wettelijk toegelaten methode is en dus voor verzoekster een mogelijkheid biedt om haar transformatoren verder te exploiteren mits aan bepaalde voorwaarden voldaan is (infra, tweede middel), ... doch dat de minister geenszins bereid lijkt te zijn de hiervoor benodigde tijdsafwijking toe te staan.

De in feite - en ook in rechte (infra, tweede middel) - geruggensteunde motieven waarom de door verzoekster toegepaste reinigingsmethode met het oog op het terugbrengen van het PCB-gehalte tot de wettelijke norm 'onvoldoende gegarandeerd wordt', zijn geenszins terug te vinden in het ministerieel besluit van 18 juli 2001";

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij op het eerste onderdeel antwoordt wat volgt :

"Op het ogenblik dat de bestreden beslissing genomen werd, beschikte de verwerende partij niet over een concreet bewijselement 'dat destijds de 10 PCB-houdende apparaten waren gemeld geweest'.

Enerzijds waren de betreffende 10 PCB-houdende apparaten niet aanwezig in de databestanden van O.V.A.M., anderzijds stelt de aanvraag tot afwijking d.d. 08 december 2000, opgesteld door de heer DE MEYST, milieucoördinator van de verzoekende partij, slechts zeer summier :

'Melding gedaan in 1991 bij het MINISTERIE VAN VOLKSGEZONDHEID & LEEFMILIEU (melding ES - voor de fusie - zie bijlage, de melding van GHENT GRAIN TERMINAL is niet meer op papier terug te vinden maar is wel degelijk gebeurd in 1991 door de toenmalig technisch directeur R. DESMET.)'

Voor het overige heeft de verzoekende partij in het dossier tot aanvraag van een afwijking aan de verwerende partij geen bijkomende gegevens m.b.t. de melding van deze 10 transformatoren bezorgd.

Het kan de verwerende partij dan ook niet kwalijk worden genomen dat zij op basis van de haar ter beschikking staande gegevens op 18 juli 2001 besliste dat voor de 10 PCB-houdende transformatoren géén melding was gedaan.

(...)

Dat de verzoekende partij maanden na de bestreden beslissing d.d. 18 juli 2001 en zelfs na haar verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging d.d. 25 september 2001, m.b.t. de mededeling van de 10 transformatoren aan het Rodenhuizedok een verklaring op erewoord d.d. 07 september 2001 bijbrengt, is volkomen relevant m.b.t. de formele motivering van de bestreden beslissing.

(...)

Naar eigen zeggen wist de verzoekende partij (...) reeds van 27 september 2000 (!) dat de betreffende transformatoren niet bij de O.V.A.M. gekend waren. Bovendien had de heer DE MEYST, milieucoördinator, die ook de aanvraag tot afwijking d.d. 08 december 2000 heeft opgesteld, naar eigen zeggen op 27 september 2000 reeds vernomen dat alsnog een verklaring op erewoord kon worden ingediend (...). Bij de aanvraag tot afwijking d.d. 08 december 2000, heeft de verzoekende partij nochtans niets ondernomen om het probleem van de zogezegd zoekgeraakte meldingsbrief te ondervangen ...

Nu de bestreden beslissing is gesteund op de feitelijke gegevens m.b.t. de melding, zoals zij op de datum van de beslissing duidelijk waren, is de

bestreden beslissing niet aangetast door ongeldigheid wegens een niet afdoende motivering";

dat, wat het tweede onderdeel betreft, het verweer luidt als volgt:

"De aanvraag tot afwijking d.d. 08 december 2000 bevat een summiere technische toelichting bij de spoeling van de transformatoren met silicone-olie. Meer nog, uit de bewoordingen van de aanvraag moet worden opgemaakt dat zelfs de verzoekende partij een vraagteken plaatst bij het effectief bereiken van de wettelijke norm :

'De transformatoren zijn dus actueel gevuld met silicone-olie, evenwel verontreinigd met een zeer beperkte hoeveelheid PCB (± 1%). Tot 2005 en indien nodig langer zal een jaarlijkse spoeling & reiniging uitgevoerd worden met silicone-olie, waarbij betracht wordt het PCB-gehalte in de trafo's te brengen tot minder dan 500 ppm en bij voorkeur zelfs tot minder dan 50 ppm'.

Voor het overige wordt m.b.t. de voorgestelde spoelingsmethode geen informatie verschaft.

Het is op basis van deze informatie dat achtereenvolgens de O.V.A.M., de afdeling milieuvergunningen (AMINAL) en de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie het dossier van de afwijkingsaanvraag technisch onderzocht hebben en de aanvraag tot afwijking tenslotte negatief hebben geadviseerd. Het is vervolgens op basis van deze adviezen dat de verwerende partij de bestreden beslissing heeft genomen. 'Da mihi factum, dabo tibi ius ex facto oritur ius.'

De verwerende partij wenst er in dit verband ook op te wijzen dat ook op de verzoekende partij een zekere zorgvuldigheidsplicht rustte m.b.t. de opstelling van haar aanvraag tot afwijking. Wanneer een afwijking wordt gevraagd van een wettelijk ingevoerd principe, ligt het voor de hand dat de afwijking strikt moet worden behandeld en dat de aanvraag dus ook voldoende informatie dient te bevatten opdat de betrokken overheid zich een volledig beeld kan vormen over het gevraagde en het voorgestelde. De verplichting tot staving van de afwijkingsaanvraag is trouwens uitdrukkelijk opgenomen in art. 1.2.2.2. §1 VLAREM II dat stelt :

'De in art. 1.2.2.1. bedoelde individuele afwijking moet schriftelijk worden aangevraagd door de exploitant van de inrichting. De aanvraag moet volgende elementen omvatten :

1° (...)

2° de technische redenen die de afwijking motiveren;

3° een voorstel van maatregelen die van aard zijn gelijkwaardige waarborgen te bieden voor de bescherming van de mens en van het leefmilieu als de voorwaarden waarvan gevraagd wordt te mogen afwijken;

4° een nota waarin wordt aangetoond dat de voorgestelde maatregelen beantwoorden aan de beste beschikbare technieken'.

De verzoekende partij verwijst naar haar schrijven dd. 09 juli 2001 en 19 juli 2001 waarin zij m.b.t. het behalen van de wettelijke norm bijkomende informatie geeft. Deze informatie werd door de verzoekende partij niet gericht aan de verwerende partij doch aan O.V.A.M. Deze bijkomende informatie is, omwille van het tijdstip van het verstrekken alsook omwille van de instantie waaraan zij is gericht, niet relevant m.b.t. de bestreden beslissing d.d. 18 juli 2001. Deze bijkomende informatie impliceert dan ook niet dat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd omdat zij feitelijke grondslag zou missen.

Trouwens, uit het antwoordschrijven van de O.V.A.M. aan de verzoekende partij d.d. 19 juli 2001 blijkt dat de O.V.A.M. het helemaal niet eens is met de technische gevolgtrekkingen van de verzoekende partij in haar schrijven van 19

juli 2001. Om die reden zal de O.V.A.M. wellicht geoordeeld hebben haar eerder verstrekt advies niet onmiddellijk in te trekken. Dit laatste blijft echter om hogerstaande reden irrelevant m.b.t. de afdoende motivering van de bestreden beslissing";

3.2.3. Overwegende dat de tussenkomende partij volgende repliek geeft :

"(...) Verzoekster haalt twee redenen aan waarom de bestreden beslissing feitelijke grondslag mist. Zo zouden de 10 PCB-houdende transformatoren vooreerst onterecht niet als gemeld beschouwd worden. Daarenboven zou de verwerende partij ten onrechte hebben geoordeeld dat de methode, voorgesteld in de aanvraag tot afwijking, niet voldoende garanderen dat minder dan 0,05 gewichtsprocenten en zo mogelijk maximaal 0,005 gewichtsprocenten garandeert.

(...) Verzoekster beweert in 1991 te zijn overgegaan tot de melding van de 10 transformatoren op locatie Rodenhuizedok en de 14 transformatoren op locatie Sifferdok.

Deze laatste melding wordt niet betwist in de bestreden beslissing, de eerste melding echter wel.

Zowel verzoekster als tot tussenkomstverzoekende partij zijn niet in het bezit van een bewijs van melding van de 10 transformatoren op locatie Rodenhuizedok.

Verzoekende partij beweert nu dat een verklaring op erewoord volstaat als bewijs dat de melding is gedaan. De heer MOLLU zou, volgens verzoekster, op een infosessie, dd. 27.09.2000, hebben verklaard dat zulke verklaring voldoende zou zijn om zich in regel te stellen met de vigerende reglementering inzake PCB's.

De heer MOLLU heeft echter op 19.10.2000 op zijn beurt een verklaring op erewoord afgelegd dat hij dit nooit heeft beweerd. (...)

(...) Verzoekster kan verwerende partij niet verwijten dat zij de bestreden beslissing onvoldoende heeft gemotiveerd en dat de feitelijke grondslag mist doordat de 10 transformatoren aan het Rodenhuizedok als niet gemeld worden beschouwd.

Aangezien de tot tussenkomst verzoekende partij op het moment van de beslissing geen enkel bewijs in handen had dat de melding wel werd verricht;

Dat de verklaring op erewoord pas werd afgenomen op 7.09.2001;

Dat de bestreden beslissing reeds is gemaakt op 18 juli 2001;

Dat er bijgevolg op het moment van de beslissing geen enkele aanwijzing was dat de verplichte melding naar behoren was gebeurd;

Dat bijgevolg het de minister niet kan worden verweten niet met alle bewijzen rekening te hebben gehouden;

Dat verzoekende partij geen grote inspanningen heeft gedaan om de toch wel van groot belang zijnde melding te bewijzen;

Dat de bestreden beslissing geen feitelijke grondslag mist voor wat betreft het niet als gemeld beschouwen van de tien transformatoren.

(...) Bovendien meent verzoekster dat het advies van OVAM dd. 27 februari 2001, evenals het advies van de afdeling Milieuvergunningen dd. 15 maart 2001, er ten onrechte vanuit gaat dat de bestaande transformatoren niet door spoeling kunnen worden gebracht tot een PCB-concentratie die wettelijk aanvaardbaar is, zijnde de norm van 500 ppm. (...)

Verder wordt aangevoerd dat uit analyseresultaten blijkt dat er niet naar alle redelijkheid kan worden betwist dat het PCB-gehalte in de betreffende transformatoren kan worden teruggebracht onder de norm van 500 ppm tegen eind 2010.

De tot tussenkomstverzoekende partij is echter de mening toegedaan dat aangezien de transformatoren met PCB-olie reeds in 1997 werden vervangen door silicone-olie, en dat na vier jaar de transformatoren gevuld zijn met silicone-olie verontreinigd met nog ca. 1 % PCB's, het halen van minder dan 0,05 gewichtsprocenten en zo mogelijk maximaal 0,005 gewichtsprocenten PCB's onvoldoende gegarandeerd wordt.

Verzoekster verwijt de Minister dat zij in haar Besluit geen rekening heeft gehouden met de alle informatie die verzoekster heeft ter beschikking gesteld;

De Minister was echter niet in het bezit van de bijkomende informatie, daar deze bij schrijven gericht werd aan de tot tussenkomst verzoekende partij op 9 juli 2001 en 19 juli 2001. (...)

Aangezien de Minister haar beslissing heeft opgesteld op 18 juli 2001 (...) kon zij onmogelijk rekening houden met het laatste schrijven.

Dat het in casu gaat om de aanvraag van een afwijkende regeling;

Dat een regeling die van de wet afwijkt steeds restrictief moet worden toegepast;

Dat het om deze reden de taak van de verzoekende partij was om voldoende overtuigingsmateriaal aan de Minister voor te leggen;

Dat deze verplichting zelf is opgenomen in art. 1.2.2.2. § 1 VLAREM II;

'Een individuele afwijking moet schriftelijk worden aangevraagd. De aanvraag moet volgende elementen omvatten :

2° de technische redenen die de afwijking motiveren;

3° een voorstel van maatregelen die van aard zijn gelijkwaardige waarborgen te bieden voor de bescherming van de mens en van het leefmilieu als de voorwaarden waarvan gevraagd wordt te mogen afwijken;

4° een nota waarin wordt aangetoond dat de voorgestelde maatregelen beantwoorden aan best beschikbare technieken'.

Dat verzoekende partij niet grondig genoeg te werk is gegaan bij het opstellen van haar afwijkend plan en niet voldoende informatie heeft gegeven zodat er een duidelijk beeld over de situatie kon worden gevorderd;

Dat de beslissing geen feitelijke grondslag mist.

(...) Verzoekster beschuldigt de Minister ervan bewust niet te hebben vermeld in zijn Besluit dat, er sinds de vervanging van de PCB-olie in 1997 er nog maar één nieuwe spoeling heeft plaatsgevonden.

De tot tussenkomst verzoekende partij is echter de mening toegedaan dat het niet aan de Minister toekomt rekening te houden met het aantal spoelingen die al dan niet hebben plaatsgevonden,

Dat het, zoals verzoekster zelf in haar middelen vermeldt, het aan verzoekster toekomt, ook al is het concrete verwijderingsplan inzake PCB's door de Vlaamse regering pas vastgesteld bij Besluit van 17 maart 2000, om te anticiperen op de toekomstig wettelijke verplichtingen;

Dat verzoekster daarom reeds meerdere spoelingen had kunnen laten plaatsvinden;

Het eerste middel is niet ernstig";

3.2.4.1. Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat wie wettelijk verplicht is een bepaalde formaliteit te vervullen, er voor dient te zorgen dat hij het bewijs kan leveren dat hij die formaliteit heeft vervuld, hetgeen geenszins een onmogelijke opgave is; dat de verzoekende partij tot op het ogenblik waarop het bestreden besluit van 18 juli 2001 werd genomen blijkbaar geen enkele inspanning heeft geleverd om aan te tonen dat zij wel aan de vereiste van de kennisgeving van de transformatoren aan het Rodenhuizedok heeft voldaan; dat nochtans met de

verwerende partij moet worden opgemerkt dat de verzoekende partij een verklaring voorlegt van haar milieucoördinator, blijkens dewelke hij reeds sinds 27 september 2000 wist dat er een probleem was met de kennisgeving; dat, desalniettemin, zij pas op 7 september 2001 een verklaring op erewoord bijbrengt, die naar haar oordeel een voldoende bewijs zou bevatten dat de kennisgeving wel degelijk zou zijn gebeurd; dat daargelaten de vraag of die verklaring wel een afdoende bewijs vormt, de verwerende partij niet kan worden verweten daarmede geen rekening te hebben gehouden bij het motiveren van haar beslissing op 18 juli 2001; dat de wettigheid van een besluit moet worden beoordeeld op basis van de gegevens gekend op het ogenblik waarop de beslissing is genomen; dat het eerste onderdeel niet ernstig is;

3.2.4.2.1. Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat artikel 1.2.2.2., § 1, van Vlarem II bepaalt wat volgt :

> "De in art. 1.2.2.1. bedoelde individuele afwijking moet schriftelijk worden aangevraagd door de exploitant van de inrichting. De aanvraag moet volgende elementen omvatten :
> 1° (...)
> 2° de technische redenen die de afwijking motiveren;
> 3° een voorstel van maatregelen die van aard zijn gelijkwaardige waarborgen te bieden voor de bescherming van de mens en van het leefmilieu als de voorwaarden waarvan gevraagd wordt te mogen afwijken;
> 4° een nota waarin wordt aangetoond dat de voorgestelde maatregelen beantwoorden aan de beste beschikbare technieken";

dat het aldus aan de aanvrager van een afwijking toekomt zijn aanvraag met argumenten te onderbouwen; dat in de aanvraag tot afwijking de verzoekende partij volgende toelichting heeft verstrekt :

> "(...)
> Alle PCB-olie werd reeds vervangen in 1997 door silicone-olie, na spoeling van de transformatoren.
> (...)
> De transformatoren zijn dus actueel gevuld met silicone-olie, evenwel verontreinigd met een zeer beperkte hoeveelheid PCB (± 1 %).
> Tot 2005 en indien nodig langer zal een jaarlijkse spoeling & reiniging uitgevoerd worden met silicone-olie, waarbij betracht wordt het PCB-gehalte in de trafo's te brengen tot minder dan 500 ppm en bij voorkeur zelfs tot minder dan 50 ppm.
> De volgende reiniging van de trafo's is gepland in het voorjaar van 2001.
> (...)
> Na een aantal spoelingen en verversingen menen we aan de toegelaten PCB-concentratie (minder dan 500 ppm) te kunnen voldoen.
> (...)";

dat op basis van die gegevens en in navolging van de adviserende instanties de verwerende partij heeft aangenomen dat in 1997 jaarlijks een spoeling werd uitgevoerd en dat zij daaruit volgende conclusie heeft getrokken :

> "Overwegende dat de transformatoren met PCB-olie reeds in 1997 vervangen werden door silicone-olie; dat na bijna 4 jaar, eind 2000, de transformatoren gevuld zijn met silicone-olie verontreinigd met nog ± 1 % PCB's; dat bijgevolg het halen van voormelde voorwaarde, het doel van minder dan 0,05 gewichtsprocenten en zo mogelijk maximaal 0,005 gewichtsprocenten PCB's onvoldoende gegarandeerd wordt (...)";

3.2.4.2.2. Overwegende dat op basis van de door de verzoekende partij in haar aanvraag verschafte gegevens de verwerende partij in navolging van de adviesverlenende instanties de mening kon zijn toegedaan dat er jaarlijks spoelingen met silicone-olie waren uitgevoerd; dat ook nergens was vermeld dat silicone-olie in 1997 waarmede de eerste spoeling was gedaan nog PCB's bevatte; dat pas met een brief van 9 juli 2001 aan de OVAM - en dus niet aan de minister die over de aanvraag diende te beslissen - de verzoekende partij informatie bezorgde waaruit bleek dat de eerste spoeling blijkbaar is gebeurd met silicone-olie waarin nog een laag gehalte PCB's aanwezig was en dat er nog maar één spoeling was gebeurd en niet verschillende jaarlijkse spoelingen; dat dienvolgens ook hier de verwerende partij niet kan worden verweten bij haar motivering van het bestreden besluit geen rekening te hebben gehouden met deze bijkomende informatie, die een week vóór het nemen van het bestreden besluit aan een andere instantie was bezorgd; dat het eerste onderdeel niet ernstig is;

3.3.1. Overwegende dat als tweede middel de schending wordt aangevoerd van "artikel 8, §§ 1 - 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 17 maart 2000 houdende vaststelling van het verwijderingsplan voor PCB-houdende apparaten en de daarin aanwezige PCB's, juncto de artikelen 5.12.0.0, §2, 4° en 4.8.0.4, §1 van Vlarem II"; dat de verzoekende partij dat middel als volgt adstrueert :

> "Het bestreden besluit stelt vooreerst uitdrukkelijk dat de afwijkingsaanvraag van verzoekster voldoet aan de door artikel 8, § § 1-3 van het Vlaams regeringsbesluit van 17 maart 2000 (verwijderingsplan PCB's) gestelde voorwaarden om overeenkomstig artikel 1.2.2.1. VLAREM II en dit tot uiterlijk 31 december 2010, een afwijking te kunnen krijgen op de termijnen genoemd in artikel 2 van het betreffend reglementair verwijderingsplan.
>
> Vervolgens wordt correct vastgesteld dat de aanvraag van verzoekster in afwijking van artikel 8, § 2 van het voornoemde reglementair verwijderingsplan geen individueel verwijderingsplan bevat, doch wel een alternatieve methode voorstelt, namelijk een jaarlijkse spoeling en verversing met siliconenolie, teneinde het PCB-gehalte in de transformatoren jaarlijks te reduceren met

verzoek de termijn om zich in regel te stellen te verlengen tot 2010 en de vervanging van de transformatoren enkel te laten gelden indien - tegen eind 2010 - de toegelaten PCB-waarden niet worden bereikt.

Het bestreden besluit vervolgt dan met de vaststelling dat de door verzoekster voorgestelde alternatieve methode toegestaan is overeenkomstig artikel 5.12.0.2., § 2, 4° van VLAREM II én dat verzoekster hierbij moet voldoen aan de voorwaarden vermeld in artikel 4.8.0.4., § 1 van VLAREM II :

'Transformatoren waarvan de vloeistoffen meer dan 0,05 gewichtsprocenten PCB's bevatten, mogen onder de volgende voorwaarden worden gereinigd :

1. doel van de reiniging moet zijn het gehalte aan PCB's te verlagen tot minder dan 0,05 gewichtsprocenten en, zo mogelijk tot maximaal 0,005 gewichtsprocenten;
2. de vervangende vloeistof, die geen PCB's bevat, moet duidelijk minder risico's inhouden;
3. de vervanging van de vloeistof mag de latere verwijdering van de PCB's niet in gevaar brengen;
4. de etikettering van de transformator na reiniging moet worden vervangen door de etikettering als aangegeven in de bijlage 4.8 bij dit besluit'.

(...)

De aangehaalde bepalingen van art. 4.8.0.4. §1 van VLAREM II geven letterlijk de bewoordingen weer van de richtlijn 96/59/EEG van de Raad van 16 september 1996 betreffende de verwijdering van PCB's en PCT's.

Betreffende richtlijn vereist geenszins dat het halen van het doel van 0,05 gewichtsprocenten en zo mogelijk maximaal 0,005 gewichtsprocenten gegarandeerd dient te worden.

Er dient derhalve vastgesteld te worden dat het gelaakte besluit van de bevoegde Vlaamse minister dd. 18 juli 2001 een bijkomende verplichting tracht op te leggen aan verzoekster, dewelke noch op basis van de Vlaamse, noch op basis van de Europese wetgeving vereist is";

3.3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat reiniging van de apparaten, in plaats van verwijdering ervan, is toegestaan wanneer het PCB-gehalte wordt verlaagd tot minder dan 0,05 gewichtsprocenten, en zo mogelijk tot maximaal 0,005 gewichtsprocenten; dat zij vervolgens doet gelden wat volgt :

"De aanvraag tot afwijking moet overeenkomstig art. 1.1.2.2 §1 VLAREM II aantonen dat de voorgestelde maatregelen beantwoorden aan de best beschikbare technieken. De voorwaarden van deze best beschikbare techniek zijn tevens wettelijk vastgelegd in art. 4.8.0.4. §1, 1° VLAREM II. De afwijkingsaanvraag moet volgens de bewoordingen van de wet 'gemotiveerd' zijn.

Om reden van zorgvuldigheid kan een bewering omtrent het behalen van een wettelijke norm in een afwijkingsaanvraag door de behandelende overheid maar aangenomen worden, wanneer die bewering minstens wordt gestaafd door concrete, representatieve en betrouwbare resultaten, metingen, analyses, informatie, enz... Om reden van de objectiviteit, dient deze informatie best geleverd te worden door onafhankelijke instanties.

(...) In casu toonde de aanvraag tot afwijking niet aan dat de wettelijke voorwaarden van art. 4.8.0.4 §1, 1° VLAREM II, effectief zou kunnen nageleefd worden. De afwijkingsaanvraag bevatte omtrent het behalen van de wettelijke voorwaarde alleen maar de volgende bewoordingen :

‘(...) Tot 2005 en indien nodig langer zal een jaarlijkse spoeling & verversing uitgevoerd worden met silicone-olie, waarbij betracht wordt het PCB-gehalte in de trafo’s te brengen tot minder dan 500 ppm en bij voorkeur zelfs tot minder dan 50 ppm (...)’

Het ligt voor de hand dat de verwerende partij in haar onderzoek geen genoegen diende te nemen met de louter eenzijdige bewering van de verzoekende partij dat ‘betracht’ wordt om de norm te halen. De verwerende partij zou uiterst onzorgvuldig zijn om daaruit te besluiten dat aan de voorwaarden van art. 4.8.0.4 §1, 1° is voldaan.

Nu de verwerende partij oordeelde dat het haar voorkomt dat het terugdringen van de PCB-gehaltes in de transformatoren door de verzoekende partij ‘onvoldoende gegarandeerd’ is, voegt de verwerende partij daarmee geen criterium toe aan de wettelijke voorwaarden in art. 4.8.0.4 §1 van VLAREM II jo. art. 8 § 1 - 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 17 maart 2000 en art. 5.12.0.2 §2, 4° VLAREM II.

Het betreft een formulering om mee te delen dat het verzoek tot afwijking niet afdoende motiveert of aantoont dat voldaan is aan het wettelijk criterium van art. 4.8.0.4 §1 van VLAREM II.

De verzoekende partij voert hier een uiterst vergedreven argumentatie m.b.t. het gebruik van woorden van de verwerende partij, doch om hoger staande redenen kan deze argumentatie niet ernstig genomen worden”;

3.3.3. Overwegende dat de tussenkomende partij op dat middel als volgt reageert :

“(...)

Inderdaad, in artikel 4.8.0.4 VLAREM II staat geenszins vermeld dat het halen van het doel van 0.05 gewichtsprocenten en zo mogelijk maximaal 0.005 gewichtsprocenten dient gegarandeerd te worden, maar wanneer men de doelstelling van de wetgever nagaat, heeft men met de vaststelling van deze hoeveelheden duidelijk een grens willen trekken tussen welke graad van vervuiling wel en welke niet aanvaardbaar is.

Artikel 4.8.0.4. § 1, 1° luidt als volgt :

‘doel van de reiniging moet zijn het gehalte aan PCB’s te verlagen tot minder dan 0.05 gewichtsprocenten en, zo mogelijk tot 0.005 gewichtsprocenten’;

Dat wanneer men in de wet ‘doelstelling’ gebruikt, dit impliceert dat men het bereiken van die doelstelling ook moet kunnen garanderen.

Dat het daarom vanzelfsprekend is dat bedrijven deze normen, minder dan 0.05 gewichtsprocenten, binnen een vooropgestelde termijn moet kunnen garanderen en uiteindelijk ook bereiken;

Dat het bestaan van deze normen anders geen enkel nut heeft;

Dat dit tweede middel dan ook niet gegrond is”;

3.3.4. Overwegende dat het onderhavig middel enkel relevant is ten aanzien van de veertien apparaten aan het Sifferdok; dat de gevraagde afwijking waar het in artikel 8 van het besluit van de Vlaamse regering om gaat een afwijking betreft “overeenkomstig de bepalingen van afdeling 1.2.2. van Vlarem II”; dat naar luid van artikel 1.2.2.2., § 1, van Vlarem II de aanvraag tot afwijking maatregelen moet voorstellen “die van aard zijn gelijkwaardige waarborgen te bieden voor de bescherming van de mens en van het leefmilieu als de voorwaarde waarvan gevraagd

wordt te mogen afwijken" en dat een nota dient bijgevoegd te worden "waarin wordt aangetoond dat de voorgestelde maatregelen beantwoorden aan de best beschikbare technieken"; dat prima facie aldus een afwijking enkel kan worden toegestaan indien dergelijke maatregelen worden voorgesteld, indien deze de vereiste waarborgen bieden en indien ze ook nog beantwoorden aan de best beschikbare technieken; dat daarmee samen moet worden gelezen artikel 4.8.0.4., § 1, 1° van Vlarem II dat op het eerste gezicht, zoals de verwerende partij terecht stelt, de voorwaarden bevat van de best beschikbare techniek; dat die bepaling luidt als volgt :

> "Transformatoren waarvan de vloeistoffen meer dan 0,05 gewichtsprocenten PCB's bevatten, mogen onder de volgende voorwaarden worden gereinigd :
> 1. doel van de reiniging moet zijn het gehalte aan PCB's te verlagen tot minder dan 0,05 gewichtsprocenten en, zo mogelijk, tot maximaal 0,005 gewichtsprocenten;
> 2. de vervangende vloeistof, die geen PCB's bevat, moet duidelijk minder risico's inhouden;
> 3. de vervanging van de vloeistof mag de latere verwijdering van de PCB's niet in gevaar brengen;
> 4. de etikettering van de transformator na reiniging moet worden vervangen door de etikettering als aangegeven in de bijlage 4.8 bij dit besluit";

dat in casu de aanvraag tot afwijking desbetreffend alleen stelde : "tot 2005 en indien nodig langer zal een jaarlijkse spoeling & verversing uitgevoerd worden met silicone-olie waarbij betracht wordt het PCB-gehalte in de trafo's te brengen tot minder dan 500 ppm en bij voorkeur zelfs tot minder dan 50 ppm (...)"; dat op basis van dergelijke loutere bewering van de verzoekende partij dat "betracht" zou worden om de norm te halen, de verwerende partij prima facie terecht heeft kunnen oordelen dat het terugdringen van de PCB's gedeeltes in de transformatoren tot de norm gesteld in artikel 4.8.0.4, § 1, 1°, niet voldoende gegarandeerd was, zoals vereist bij artikel 1.2.2.2, § 1, van Vlarem II; dat op het eerste gezicht met dat oordeel de verwerende partij geen criterium heeft toegevoegd aan de desbetreffend geldende wettelijke voorwaarden; dat het tweede middel niet ernstig is;

3.4.1. Overwegende dat de verzoekende partij als derde middel de schending aanvoert van het redelijkheids-, het vertrouwens- en het proportionaliteitsbeginsel; dat zij dat middel als volgt adstrueert :

> "Bij de uiteenzetting van het eerste ernstige middel werd reeds aangetoond dat de bestreden beslissing geenszins afdoende gemotiveerd is, noch in feite noch in rechte.
> Daarnaast is het een beginsel van behoorlijk bestuur dat een beslissing niet kennelijk onredelijk mag zijn (SUETENS, L.P. , 'Algemene beginselen van behoorlijk bestuur in de rechtspraak van de Raad van State', T.P.B., 1981, (81), 87).

Dit houdt onder meer in dat volgens uw Raad van State er geen kennelijke wanverhouding mag bestaan tussen de genomen beslissing (in casu : de weigering van de afwijkingsaanvraag) en de gerechtvaardigde belangen van verzoekster.

Hoger werd aangetoond dat de weergegeven motivering feitelijk onjuist is, zowel wat betreft de niet-melding van de transformatoren van verzoekster op de locatie Rodenhuizedok, als wat betreft het zogenaamd niet gegarandeerd zijn van het kunnen halen van de wettelijk voorgeschreven PCB-gehaltes tegen eind 2010. Bovendien wordt geen enkel valabel juridisch argument naar voor gebracht dat de weergegeven - uiterst summiere - motivering van de minister ruggesteunt.

In die omstandigheden is het dan ook onbegrijpelijk en onverantwoord dat de minister meteen de meest drastische maatregel neemt, met name het zonder meer weigeren van de afwijkingsaanvraag.

Waarom wordt bijvoorbeeld niet voorzien in een in de tijd beperkte afwijkingsmaatregel?

Dergelijke meer genuanceerde beslissing zou eventueel kunnen voorzien in de verplichting voor verzoekster om tussentijds - jaarlijks (na iedere spoeling met PCB-vrije siliconenolie) - te rapporteren over de gemaakte vorderingen met het oog op het behalen van de toegelaten waarden inzake PCB-gehaltes tegen eind 2010.

Deze vaststelling is des te meer pertinent nu blijkt dat verzoekster in haar afwijkingsaanvraag heeft aangegeven en gemotiveerd dat een onmiddellijke reiniging/verwijdering economisch zware problemen stelt.

Verder merkt verzoekster nogmaals op dat het vanzelfsprekend geen zin heeft een wettelijke afwijkingsregeling - met duidelijke voorwaarden - inzake verwijdering van PCB-houdende apparaten en daarin aanwezige PCB's te voorzien, indien achteraf blijkt dat de overheid bevoegd voor het toestaan van de gevraagde afwijkingen, in het kader van de beoordeling eigen bijkomende - niet-juridisch noch technisch onderbouwde - voorwaarden toevoegt, die geenszins kaderen in de eigen 'appreciatiebevoegdheid'.

De bestreden beslissing is dan ook ontegensprekelijk 'onredelijk' en tevens schendt zij het proportionaliteitsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

(...)

Vermits de ganse wetgeving over het verwijderen van PCB's is geruggensteund op een Europese richtlijn 96/59/EEG, dient het bovenvermelde ook getoetst te worden aan de Europeesrechtelijke begrippen van rechtszekerheid en proportionaliteit.

Als algemene beginselen van het gemeenschapsrecht geldt het rechtszekerheidsbeginsel waardoor wordt gesteld dat de rechtsregels duidelijk moeten zijn en hun toepassing voorzienbaar voor hen die erdoor worden geraakt (...).

Commentatoren van het Europees recht koppelen het rechtszekerheidsbeginsel aan het eveneens in het gemeenschapsrecht bestaande vertrouwensbeginsel. Overeenkomstig onze beginselen van behoorlijk bestuur en het in het Duits administratief recht genoemd "Vertrauwensschutz" (sic) stelt het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen dat particulieren beschermd zijn door ieder wettig vertrouwen dat is opgewekt door de overheid, weze het de Vlaamse overheid in uitvoering van een Europese richtlijn.

(...)

Overeenkomstig de verplichting tot richtlijnconforme interpretatie, de bovenvermelde algemene beginselen van het gemeenschapsrecht indachtig, dient de in het eerste lid geschonden beginselen van behoorlijk bestuur gegrond te worden verklaard .

(...)

Het geschonden proportionaliteitsbeginsel zal des te meer te berde komen bij het analyseren van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Europeesrechtelijk wordt de rechtspraak van het Hof van Justitie in herinnering gebracht dat het implementeren van een Europese richtlijn geen economische beperktheden mag inhouden die geenszins noodzakelijk zijn om het doel te bereiken

(...)";

3.4.2. Overwegende dat de verwerende partij, wat de tien apparaten op de locatie Rodenhuizedok betreft, antwoordt dat zij op basis van de feitelijke gegevens die haar ter beschikking werden gesteld, moest vaststellen dat er geen melding was gebeurd, zodat ze toepassing moest maken van artikel 3 van het besluit van 17 maart 2000; dat zij beklemtoont dat er geen mogelijkheid bestaat om een afwijking toe te staan en dat aangezien zij niet beschikte over enige appreciatiebevoegdheid, er van schending van het redelijkheidsbeginsel geen sprake kan zijn; dat, wat betreft de apparaten op de locatie Sifferdok, de verwerende partij laat gelden:

"(...)

Zoals reeds toegelicht bij de weerlegging van het eerste middel, kwam de verwerende partij tot de feitelijke bevinding, mede op basis van de voorafgaande adviezen, dat dit alternatief voorstel niet aantoonde dat de wettelijke voorwaarde m.b.t. het verlagen van de PCB concentraties zou worden behaald (art. 4.8.0.4. §1 titel II VLAREM II).

De verwerende partij heeft daarop terecht en volkomen in verhouding tot de milieubelangen van de gemeenschap én de belangen van de verzoekende partij geoordeeld dat de vraag tot afwijking moest worden geweigerd.

De verzoekende partij kan deze beslissing als onredelijk aanvoelen doch het criterium waaraan de bestreden beslissing moet worden getoetst is de kennelijke onredelijkheid. De verzoekende partij maakt in zijn argumentatie niet hard dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is, ook niet door het aanhalen van de twee alternatieve beslissingen, m.n. het verlenen van een in de tijd beperkte afwijkingsmaatregel of afwijking met een jaarlijkse rapporteringsverplichting.

De alternatieve oplossingen van de verzoekende partij zijn er op gericht om meer tijd of bijkomende mogelijkheden te bekomen voor het verzamelen van meetresultaten, analyses, ...

De alternatieve oplossingen gaan in tegen het wettelijk voorschrift van art. 8 §2 van het besluit van 17 maart 2000 dat de aanvraag tot afwijking van het verwijderingsplan vóór 31 december 2000 moet ingediend worden.

De ratio legis van dit voorschrift is dat de overheid, die de aanvragen tot afwijking behandelt en die in een gegeven dossier oordeelt dat bepaalde apparaten niet kunnen gereinigd worden opdat aan de wettelijke criteria kan worden voldaan, ook zo spoedig mogelijk een weigeringsbeslissing kan meedelen. Op die manier kan het betrokken bedrijf ook zo snel mogelijk praktische én financiële voorbereidingen treffen voor de verwijdering van de apparaten.

In dit verband wijst de verwerende partij er tenslotte op dat Uw Raad slechts een marginale toetsingsbevoegdheid heeft. Uw Raad kan zich niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid en kan enkel nagaan of de beoordeling waartoe deze laatste is gekomen, uitgaat van correcte feitelijke en in rechte aanvaardbare gegevens en niet kennelijk onredelijk is";

dat ten aanzien van de geschonden geachte beginselen van Europees recht de verwerende partij antwoordt :

> "De verzoekende partij heeft in haar verzoekschrift (...) nagelaten om in concreto toe te lichten op welke wijze de bestreden beslissing deze drie beginselen zou geschonden hebben. De verzoekende partij geeft geen enkele concrete argumentatie, zodat het voor de verwerende partij dan ook onmogelijk is om een verweer te bieden voor de zogenaamde schendingen, zodat zij genoodzaakt is de exceptie obscuri libelli in te roepen.
>
> De verwerende partij zelf ziet geen enkel verband van deze beginselen met de problematiek in casu.
>
> De verwerende partij ziet niet in, in welk opzicht de toepasselijke wetgeving in casu onduidelijk zou zijn, de toepassing onvoorzienbaar zou zijn of in welke zin de bestreden beslissing het gewettigd vertrouwen van de verzoekende partij zou hebben geschaad.
>
> De verwerende partij herhaalt in dit verband de eigen onzorgvuldigheden van de verzoekende partij bij de opstelling van haar afwijkingsaanvraag d.d. 08 december 2000 m.b.t. het bewijs van melding van de 10 transformatoren aan het Rodenhuizedok, alsook m.b.t. de toelichting en motivering van de alternatieve reinigingsmethode die zij voorstelt (cfr. supra). De bestreden beslissing was door deze onzorgvuldigheden voor de verzoekende partij misschien onverwacht, doch zij was daarom niet onvoorzienbaar!
>
> Dat het verwijderingsplan in het besluit van 17 maart 2000, economische beperktheden zou inhouden die niet noodzakelijk zijn om haar doel te bereiken.
>
> Trouwens, voor zover dit laatste beginsel, aangenomen door het Hof van Justitie, in casu al relevant zou zijn, quod certe non, staat dit in het derde middel niet op zijn plaats. De verwerende partij heeft immers de indruk dat de verzoekende partij het besluit van 17 maart 2000 zelf wil toetsen aan dit beginsel, terwijl het derde middel betrekking heeft op de prima facie onwettigheid van de bestreden beslissing";

3.4.3. Overwegende dat de tussenkomende partij op het middel volgend antwoord geeft :

> "(...) In het Belgische recht worden de algemene rechtsbeginselen enkel aangewend indien het wettenrecht niet van die aard is een voldoende rechtsbescherming te bieden en onvolledig, onduidelijk of tegenstrijdig is. (MAST, A., DUJARDIN, J., VAN DAMME M., en VANDE LANOTTE, J. Overzicht van het Belgisch en Administratief recht, Antwerpen, Kluwer Rechtswetenschappen, 46.)
>
> In casu is de toepasselijke wetgeving in geen geval onduidelijk, tegenstrijdig, en bovendien geeft zij de rechtsonderhorige voldoende rechtsbescherming.
>
> Men moet beletten dat de algemene rechtsbeginselen gaan prevaleren op de wet, en dat ze worden gebruikt om de wet te omzeilen.
>
> Het vertrouwensbeginsel komt erop neer dat de burger moet kunnen betrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid.
>
> Aangezien in casu de overheid geen onverwachte uitspraken heeft gedaan.
>
> Dat verzoekster de beslissing van de minister had kunnen verwachten, daar zij niet had voldaan aan de door de wet voorziene voorwaarden, meer bepaald het inventariseren van de tien transformatoren, en dat de beslissing, voor wat betreft de overige 14 transformatoren, ook was te voorspellen, gezien de feitelijk en technische bevindingen.

Het evenredigheidsbeginsel is een concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel, maar wordt vooral opgeroepen in tuchtzaken en inpliceert dat het bestuur geen sanctie kan opleggen waarvan het in redelijkheid ondenkbaar is dat enige overheid ze voor die feiten zou opleggen. De rechter moet in zo'n geval de beslissing onwettig bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat, d.i. wanneer de door het bestuur geponeerde verhouding tussen beslissing en feiten in werkelijkheid formeel ontbreekt.

Tot tussenkomst verzoekende partij is van mening dat er hier geen onredelijke beslissing werd genomen,

(...) Wat de tien transformatoren op locatie Rodenhuizedok betreft heeft de verwerende partij zich enkel gebaseerd op de gegevens die op dat moment voorhanden waren;

Uit deze gegevens kon niet anders dan afgeleid worden dat er geen melding was gebeurd, wat betekent dat er geen andere mogelijkheid was dan bevelen de transformatoren te verwijderen.

De Minister had wat dit betreft zelfs geen appreciatiebevoegdheid, zodat de beslissing onmogelijk onredelijk kan worden genoemd.

(...) Ook wat de 14 transformatoren aan het Sifferdok betreft is de beslissing niet onredelijk;

Wanneer men de technische en praktische informatie bekijkt die de Minister ter beschikking had ten tijde van de beslissing, kan men niet anders dan besluiten dat de beslissing niet onredelijk was, maar integendeel te voorspellen was.

Dat uit voorgaande blijkt dat de beginselen van behoorlijk bestuur werden nagekomen;

Dat ook dit derde middel ongegrond is";

3.4.4. Overwegende dat de verwerende partij terecht doet gelden dat ze voor wat betreft de apparaten op de locatie Rodenhuizedok op grond van artikel 3 van het voornoemd besluit van 17 maart 2000 geen afwijking kon verlenen; dat waar er geen appreciatierecht bestaat er ook geen schending kan zijn van het redelijkheids- en proportionaliteitsbeginsel; dat voorts, bij de bespreking van het tweede middel prima facie is gebleken dat de verwerende partij geen eigen voorwaarde heeft toegevoegd aan de wettelijke voorwaarden, zodat de argumentatie van de verzoekende partij dat door het toevoegen van criteria aan de wettelijke criteria het bestreden besluit "ontegensprekelijk onredelijk" is en tevens "het proportionaliteitsbeginsel en het vertrouwensbeginsel schendt" niet lijkt op te gaan; dat, voorts, de verzoekende partij met haar aanvraag zonder enige nuancering een afwijking heeft gevraagd tot 31 december 2010, dat is de maximaal mogelijke afwijking en dat zij met geen woord heeft gerept over een beperktere afwijking van de termijn, noch over een rapportering betreffende de gemaakte vorderingen; dat daarenboven de verwerende partij bij de behandeling van een vraag tot afwijking in hoofdzaak oog dient te hebben voor de bescherming van mens en leefmilieu; dat die elementen in acht genomen, de verwerende partij niet kennelijk onredelijk lijkt te hebben gehandeld door de aanvraag tot afwijking te weigeren; dat ook geenszins

blijkt dat de verwerende partij het vertrouwen zou hebben gecreëerd dat een aanvraag tot afwijking zoals deze van de verzoekende partij zeker zou worden toegestaan; dat, tenslotte, de verzoekende partij in gebreke blijft aan te duiden op welke wijze in het Europees recht er redelijkheids-, vertrouwens- en een proportionaliteitsbeginselen zouden gelden die strenger zijn dan deze van het Belgisch administratief recht; dat zij evenmin verduidelijkt waarom dergelijke Europeesrechtelijke beginselen relevant zouden zijn bij de beoordeling, niet van de wijze waarop de richtlijn 96/59/EEG werd omgezet in intern recht, maar van de concrete toepassing van het interne recht op een individueel geval; dat het derde middel niet ernstig is;

3.5.1. Overwegende dat het vierde middel betrekking heeft op :

> "het in ondergeschikte orde moeten toetsen van art. 3 besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2000 aan art. 159 Grondwet";

dat het in casu erom gaat dat de bewuste bepaling de mogelijkheid tot afwijking van de termijn afhankelijk stelt van "de kennisgevingen die zijn gedaan geworden, onder andere overeenkomstig het K.B. van 9 juli 1986"; dat zij desbetreffend doet gelden wat volgt :

> "De vraag dient echter gesteld te worden of deze rechtsregel wel kan worden verzoend met het in het derde middel vermeld Europeesrechtelijk geldend proportionaliteits- en vertrouwensbeginsel.
>
> In casu kon verzoekster zich er niet aan verwachten dat de door haar eertijds verrichte meldingen aan het federaal ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu, cel Leefmilieu, in vraag zouden worden gesteld, meer dan tien jaar nadien.
>
> Het niet kunnen afwijken van een verwijderingsplan, daar men een verzendingsbrief niet meer terugvindt, kan geenszins worden verzoend met het proportionaliteits- en rechtszekerheidsbeginsel - Europeesrechtelijk beschermd.
>
> Overeenkomstig het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 18 december 1997, inzake Molenheide e.a., zaken C-286/94, C-340/95, C-401/95, C-47/96, Jur. 1997, I, (7281), 7329, dient alsdan te worden vastgesteld dat de lidstaat slechts een Europeesrechtelijke richtlijn mag implementeren zonder de doelstelling en beginselen van de betrokken gemeenschapsregeling aan te tasten.
>
> Het keuzerecht tussen verwijderen en reinigen is fundamenteel in de Europese richtlijn 96/59/EEG.
>
> Het geenszins verschaffen van de nodige tijd voor het reinigen van de transformatoren, in de plaats van het verwijderen ervan, daar men de meldingsbrief niet meer terugvindt, kan geenszins worden gehandhaafd ... zodat desgevallend art. 3 van het besluit van de Vlaamse Regering dd. 17 maart 2000 niet kan worden toegepast overeenkomstig art. 159 Grondwet";

3.5.2. Overwegende dat wordt vastgesteld dat noch de verwerende partij, noch de tussenkomende partij een relevant antwoord geeft op het aangevoerd middel daar hun antwoord zich enkel toespitst op de correcte toepassing van artikel 3 van het besluit van 17 maart 2000 op de in het geding zijnde vraag tot afwijking;

3.5.3. Overwegende dat het vierde middel enkel relevant is ten aanzien van de tien apparaten op de locatie Rodenhuizedok; dat de verzoekende partij van oordeel is dat artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 17 maart 2000 onwettig is daar er geen keuzerecht zou worden verleend tussen verwijderen en reinigen van de toestellen, terwijl dit keuzerecht fundamenteel is in de Europese richtlijn 96/59/EEG; dat, daargelaten de vraag of de keuze tussen verwijderen en reinigen in genoemde richtlijn wel fundamenteel is, moet worden vastgesteld, dat niet blijkt dat genoemd artikel 3 deze keuzemogelijkheid teniet doet; dat immers evengenoemd artikel bepaalt dat de betrokken apparaten binnen achtentwintig maanden na de inwerkingtreding buiten gebruik dienen te worden gesteld, waarna ze volgens artikel 6 in beginsel binnen nog eens zes maanden dienen te worden gereinigd en/of verwijderd; dat aldus de houders in kwestie na de inwerkingtreding van artikel 3 over zes maanden beschikken om alsnog het apparaat te reinigen, waardoor logischerwijze de verplichting tot buitengebruikstelling zou vervallen en het apparaat ook niet dient verwijderd te worden; dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift geen enkel technisch argument aanvoert op grond waarvan zou kunnen worden besloten dat een termijn van zes maanden niet voldoende is voor het reinigen van de transformatoren; dat het middel niet ernstig is;

3.6. Overwegende dat derhalve aan de eerste voorwaarde gesteld door artikel 17 , § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen, zonder dat over de ter terechtzitting door de verwerende en de tussenkomende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid uitspraak moet worden gedaan,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Het verzoek tot tussenkomst van OVAM in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

<u>Artikel 2</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

<u>Artikel 3</u>.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 123,95 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien februari tweeduizend en twee, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**